



ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผล  
การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ

The Relationship Between Transformational Leadership of School Administrators  
and Educational Management Effectiveness Under Private Vocational  
Education in Sisaket Province

โชคชัย ชมชื่นธนโชค<sup>1\*</sup>, สมาน อัศวภูมิ<sup>2</sup> และจำเริญ อุ้นแก้ว<sup>3</sup>

Chokchai Chomchuenthanachok<sup>1\*</sup>, Saman Asawapoom<sup>2</sup> and Jamroen Unkaew<sup>3</sup>

<sup>1\*</sup>นักศึกษานิพนธ์โท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

<sup>2,3</sup>อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

<sup>1\*</sup>Master Student in Educational Administration Faculty of Education and Human Development  
Sisaket Rajabhat University

<sup>2,3</sup>Lecturer from Educational Administration Faculty of Education and Human Development  
Sisaket Rajabhat University

\*Corresponding Author Email: Chokchai.cho@gmail.com

Received: 21 February 2026 Revised: 5 March 2026 Accepted: 7 March 2026

### บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ 2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 162 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (1970) แยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 43 คน และครูผู้สอนจำนวน 119 คน แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในสถิติการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.52$ , S.D. = 0.48) 2) ประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.56) และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .759) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01



**คำสำคัญ:** ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง, ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

### Abstract

This research consists purposes were 1. to examine the level of transformational leadership of administrators in private vocational education institutions in Sisaket Province 2. to investigate the level of effectiveness of private vocational education management in Sisaket Province and 3. to explore the relationship between administrators transformational leadership and the effectiveness of private vocational education management in Sisaket Province. This study employed a quantitative research design. The research instrument was a questionnaire. The sample consisted of 162 participants, determined using the Krejcie and Morgan (1970) sample size table. The sample included 43 school administrators and 119 teachers. The collected data were analyzed using descriptive and inferential statistics, including mean, standard deviation and Pearson's product-moment correlation coefficient. The results showed that 1) the overall transformational leadership of administrators of private vocational education institutions in Sisaket Province was at the highest level ( $\bar{x} = 4.52$ , S.D. = 0.48) 2) the overall effectiveness of private vocational education management in Sisaket Province was at a high level ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.56) and 3) the relationship between transformational leadership of school administrators and the effectiveness of private vocational education management. Overall, private vocational education in Sisaket Province shows a significant positive correlation (correlation coefficient .759) at the .01 statistical significance level.

**Keywords:** Transformational Leadership, Educational Management Effectiveness, School Administrators

### บทนำ

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นกระบวนการทางพลวัตที่เกิดขึ้นระหว่างผู้นำและผู้ตาม โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและกระบวนทัศน์ ของบุคลากรให้ก้าวข้ามขอบเขตเดิม ๆ ผู้นำในลักษณะนี้จะกระตุ้นให้สมาชิกเกิดความตระหนักรู้ ถึงเป้าหมายหลักและพันธกิจขององค์กร พร้อมทั้งผลักดันให้บุคคลเหล่านั้นพัฒนาศักยภาพของตนเองไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยอาศัยการจูงใจให้มองข้ามผลประโยชน์เฉพาะหน้าไปสู่อุดมการณ์ที่ยิ่งใหญ่กว่า ทั้งในด้านความสำเร็จ การบรรลุศักยภาพสูงสุดในตนเอง รวมถึงการสร้างสุขภาวะ ให้เกิดขึ้นแก่ทั้งตนเองและสังคมในวงกว้าง ตามแนวคิดของ Bass, BM and Avolio, BJ. (1990, p.21-27) ภาวะผู้นำประเภทนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักที่สำคัญ คือ การสร้างบารมีที่เป็นต้นแบบ การสร้างแรงจูงใจด้วยวิสัยทัศน์ การส่งเสริมให้เกิดการใช้ปัญญาและนวัตกรรม และการให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ถือเป็นกุญแจสำคัญสำหรับสังคมไทยในการปรับตัวเพื่อก้าวพ้นวิกฤตและสร้างการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบันนอกจากนี้ Muchinsky, Paul M (1997, p.373) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็น

กระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนเจตคติและสมมติฐานพื้นฐานของสมาชิกภายในองค์กร เพื่อสร้างความผูกพันต่อกลยุทธ์ และการเปลี่ยนแปลงที่เป็นหัวใจหลัก โดยหัวใจสำคัญของกระบวนการนี้ไม่ใช่เพียงการใช้อำนาจนำ แต่คือการ “มอบอำนาจ” ให้แก่ผู้ตาม เพื่อเปลี่ยนสถานะจากผู้ปฏิบัติงานไปสู่การเป็นผู้นำและผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงภายในหน่วยย่อยของตนเอง ด้วยเหตุนี้ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงถูกมองว่าเป็น “กระบวนการเชิงองค์รวม” ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานในทุกระดับขององค์กร อย่างยั่งยืน

สภาวะปัญหาของการจัดการอาชีวศึกษาไทยตามรายงานของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560, น.35) สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดเชิงโครงสร้างและคุณภาพในหลายมิติ เริ่มจากตัวผู้เรียนที่ยังมีสมรรถนะและทักษะพื้นฐานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ขณะที่บุคลากรทางการศึกษาประสบปัญหาการขาดแคลนและขาดประสบการณ์จริงในสถานประกอบการส่งผลให้การถ่ายทอดองค์ความรู้วิชาชีพขาดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนยังมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและการเชื่อมโยงเครือข่าย ในด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษายังขาดอิสระและความคล่องตัวเนื่องจากข้อบังคับทางระเบียบราชการที่ตึงตัว ประกอบกับกลไกการสร้างร่วมมือกับภาคเอกชนและท้องถิ่นยังไม่เข้มแข็งพอที่จะดึงทรัพยากรภายนอกมาสนับสนุนได้อย่างเต็มที่ ประการสุดท้าย ระบบการศึกษาในหลายสาขาวิชายังให้น้ำหนักกับการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไปและขาดการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจของสถาบันอาชีวศึกษาให้สัมฤทธิ์ผล

การขับเคลื่อนสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้บรรลุพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางความท้าทายในปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่ยังรากลึก โดยเฉพาะประเด็นความไม่สอดคล้องระหว่างสมรรถนะผู้เรียนกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รวมถึงวิกฤตการณ์ขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ตรงจากสถานประกอบการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพการถ่ายทอดทักษะวิชาชีพ นอกจากนี้ ข้อจำกัดด้านทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศและการขาดความเป็นอิสระในการบริหารจัดการภายใต้ระเบียบราชการที่เคร่งครัด ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ลดทอนความคล่องตัวในการพัฒนา และส่งผลให้การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือท้องถิ่นยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกันคุณภาพและกำกับทิศทางสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการประเมินผลเชิงประจักษ์ใน 5 มิติสำคัญ ได้แก่ การบ่มเพาะผู้เรียนให้มีทักษะนวัตกรรมและจิตวิญญาณผู้ประกอบการ พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะที่เน้นการปฏิบัติจริง การยกระดับขีดความสามารถในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร การขยายเครือข่ายความร่วมมือระบบทวิภาคี และการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้พร้อมต่อการเรียนรู้ยุคใหม่

ดังนั้น ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงอิทธิพลระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งถือเป็นตัวแปรต้นที่สำคัญในการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่สมาชิก กับประสิทธิผลในการจัดการอาชีวศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อค้นหาแนวทางในการยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้ก้าวพ้นสภาวะวิกฤตและสอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ

### การบททวนวรรณกรรม

ภาวะผู้นำ (Leadership) ถือเป็นกลไกทางจิตวิทยาและสังคมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการกำหนดทิศทางขององค์กร โดยรูธินันท์ นันทะศรี (2563, น.21-22) ได้นิยามคุณลักษณะดังกล่าวว่าเป็นกระบวนการเชิงอิทธิพลที่ผู้นำใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นและโน้มน้าวจิตใจผู้ตาม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Shared Purposes) หัวใจสำคัญของภาวะผู้นำจึงอยู่ที่พฤติกรรมกรรมการบริหาร-จัดการตนเองและผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ โดยเปลี่ยนจากการใช้อำนาจสั่งการมาเป็นการสร้างแรงจูงใจและความเต็มใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ในมิติของการนำองค์กร ภิรญา สายศิริสุข (2561, น.24) ได้จำแนกรูปแบบพฤติกรรมผู้นำออกเป็น 3 ลักษณะเด่น ประกอบด้วย ผู้นำเชิงอำนาจนิยม (Autocratic) ที่เน้นการตัดสินใจแบบศูนย์กลางและสั่งการโดยเด็ดขาด ผู้นำเชิงประชาธิปไตย (Democratic) ที่มุ่งเน้นการบูรณาการความคิดเห็นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก และ ผู้นำแบบผ่อนปรนเสรีที่มอบอิสระในการตัดสินใจแก่ผู้ตามอย่างเต็มที่ ซึ่งการเลือกใช้รูปแบบของภาวะผู้นำที่เหมาะสมย่อมส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารงาน

ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กรมิต้องการการจัดการ “ประสิทธิผล” ถือเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในเชิงวิชาการ แม้จะมีการนิยามความหมายที่หลากหลายตามบริบทของการศึกษา แต่โดยแก่นแท้แล้ว ประสิทธิภาพสะท้อนถึงขีดความสามารถขององค์กรในการดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างครบถ้วนสอดคล้องกับแนวคิดของ Steers, R.M. (1977, p.46-56) และ Walsh, D. (1999, p.165-176) ที่ได้วางรากฐานการพิจารณาประสิทธิผลผ่านเกณฑ์ชี้วัด 4 มิติสำคัญ ซึ่งครอบคลุมทั้งระบบภายในและปฏิสัมพันธ์ต่อภายนอก ดังนี้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integration) การสร้างความสมัคสมานสามัคคีและกระบวนการทำงานที่สอดประสานกันภายในองค์กร เพื่อให้บุคลากรทุกระดับมุ่งหน้าสู่เป้าหมายเดียวกันความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Adaptability) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และโครงสร้างให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องความสอดคล้องทางสังคม (Social Relevance) การดำเนินการที่ตอบสนองต่อความต้องการและค่านิยมของสังคม เพื่อสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนผลิตภาพและผลผลิต (Productivity) ความสำเร็จในเชิงปริมาณและคุณภาพที่องค์กรสามารถส่งมอบได้จริง ซึ่งถือเป็นเครื่องยืนยันถึงความคุ้มค่าและความเป็นเลิศในการบริหารจัดการโดยสรุป ประสิทธิภาพจึงมิใช่เพียงผลลัพธ์ที่เป็นตัวเลข แต่เป็น “กระบวนการเชิงองค์รวม” ที่ต้องการความสมดุลระหว่างการรักษาเสถียรภาพภายในและการปรับตัวให้เข้ากับพลวัตของโลกภายนอกอย่างมีกลยุทธ์

## วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 43 คน และครูผู้สอน จำนวน 230 คน รวมทั้งสิ้น 273 คน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 10 สถานศึกษา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จำนวนทั้งสิ้น 162 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (1970) แยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 43 คน และครูผู้สอนจำนวน 119 คน แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Proportion Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อความ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249) พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.967

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ การใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

**ผลการวิจัย**

**1. การศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ**

ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

**ตารางที่ 1** แสดงระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวม

รายการ	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์	4.54	0.56	มากที่สุด	2
การสร้างแรงบันดาลใจ	4.62	0.49	มากที่สุด	1
การกระตุ้นการใช้สติปัญญา	4.47	0.58	มาก	3
การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล	4.44	0.57	มาก	4
<b>เฉลี่ย</b>	<b>4.52</b>	<b>0.48</b>	<b>มากที่สุด</b>	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.52, S.D. = 0.48$ ) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากอันดับแรก โดยเรียงตามลำดับ คือ การสร้างแรงบันดาลใจ ( $\bar{x} = 4.62, S.D. = 0.49$ ) รองลงมาคือ คือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ( $\bar{x} = 4.54, S.D. = 0.56$ ) การกระตุ้นการใช้สติปัญญา ( $\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.58$ ) การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล ( $\bar{x} = 4.44, S.D. = 0.48$ ) ตามลำดับ

**2. การศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ**

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

**ตารางที่ 2** ประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวม

รายการ	ประสิทธิผลการจัดการศึกษา			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา	4.22	0.71	มาก	2
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	4.23	0.73	มาก	1
ด้านครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา	4.18	0.74	มาก	3
ด้านการมีส่วนร่วม	4.17	0.72	มาก	4
ด้านปัจจัยพื้นฐาน	4.10	0.74	มาก	5
<b>เฉลี่ย</b>	<b>4.18</b>	<b>0.56</b>	<b>มาก</b>	

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ( $\bar{x} = 4.44$ , S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ( $\bar{x} = 4.22$ , S.D. = 0.71) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ( $\bar{x} = 4.23$ , S.D. = 0.73) ด้านครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.74) ด้านการมีส่วนร่วม ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.74) และด้านปัจจัยพื้นฐาน ( $\bar{x} = 4.10$ , S.D. = 0.74) ตามลำดับ

### 3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

**ตารางที่ 3** แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ

ตัวแปร	X <sub>1</sub>	X <sub>2</sub>	X <sub>3</sub>	X <sub>4</sub>	Y <sub>total</sub>
X <sub>1</sub>	1				
X <sub>2</sub>	.646**	1			
X <sub>3</sub>	.635**	.657**	1		
X <sub>4</sub>	.572**	.622**	.582**	1	
Y <sub>total</sub>	.636**	.649**	.631**	.651**	.759

\*\*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .759 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ (X<sub>1</sub>) กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.636

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ การสร้างแรงบันดาลใจ (X<sub>2</sub>) กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.649

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ การกระตุ้นการใช้สติปัญญา (X<sub>3</sub>) กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.631

ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ การคำนวณถึงปัจเจกบุคคล ( $X_4$ ) กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.651

### สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.52$ , S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากอันดับแรก โดยเรียงตามลำดับ คือ การสร้างแรงบันดาลใจ ( $\bar{x} = 4.62$ , S.D. = 0.49) รองลงมาคือ คือ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ( $\bar{x} = 4.54$ , S.D. = 0.56) การกระตุ้นการใช้สติปัญญา ( $\bar{x} = 4.47$ , S.D. = 0.58) การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล ( $\bar{x} = 4.44$ , S.D. = 0.48) ตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ( $\bar{x} = 4.44$ , S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ( $\bar{x} = 4.22$ , S.D. = 0.71) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ( $\bar{x} = 4.23$ , S.D. = 0.73) ด้านครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.74) ด้านการมีส่วนร่วม ( $\bar{x} = 4.18$ , S.D. = 0.74) และด้านปัจจัยพื้นฐาน ( $\bar{x} = 4.10$ , S.D. = 0.74) ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

### การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาในระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดศรีสะเกษ พบประเด็นสำคัญว่าในภาพรวมและรายด้านผลการศึกษายู่ในระดับมาก โดยมีมิติที่โดดเด่นที่สุดคือ การสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าท่ามกลางกระแสความผันผวนของนโยบายตลาดแรงงานและนวัตกรรมเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารได้ใช้การสื่อสารวิสัยทัศน์ที่ทรงพลังเป็นกลไกเชิงกลยุทธ์ในการกระตุ้นพลังใจและสร้างพันธสัญญาเชิงเป้าหมายให้แก่บุคลากร สอดคล้องกับกิตติศักดิ์ ปัญญา และฉลอง ชาตुरुประชีวิน (2561, น.135-148) ได้วิจัยเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก ซึ่งเป็นปัจจัยเกื้อหนุนสำคัญที่ส่งผลบวกต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับข้อค้นพบของมณฑลชุมปัญญา และคณะ (2564, น.295-296) ได้วิจัยเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยในระดับสูงที่สุด ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรครู

2. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดศรีสะเกษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีมิติที่มีความโดดเด่นที่สุดคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสะท้อนถึงนโยบายของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงจนเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด รองลงมาคือ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ที่แสดงถึงความสำเร็จในการบ่มเพาะสมรรถนะวิชาชีพและทักษะชีวิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนด้านหลักสูตรและการบริหารจัดการของครูและผู้บริหารที่มีการพัฒนาหลักสูตรและการนิเทศติดตามอย่างเป็นระบบ สำหรับมิติการมีส่วนร่วมและปัจจัยพื้นฐาน แม้จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับถัดมาเนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรและงบประมาณ แต่สถานศึกษายังคงสามารถบริหารจัดการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายและระบบสาธารณูปโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานในภาพรวมสามารถสนองตอบต่อภารกิจจัดการอาชีวศึกษาได้อย่างน่าพึงพอใจสอดคล้องกับชโรบล เฉียงกลาง (2563, น.89) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 พบว่า พฤติกรรมการนำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารส่งผลบวกต่อความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรครู โดยพบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน เช่นเดียวกับนิภาพร นนธิสอน (2563, น.80) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี ที่ชี้ให้เห็นว่าภาวะผู้นำในลักษณะนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในมิติหลัก 5 ประการ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้การขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งล้วนปรากฏผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการจัดการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .759 แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับประสิทธิผลการจัดการศึกษา กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารแสดงพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับที่สูงขึ้น ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่สามารถกำหนดทิศทาง สอดคล้องกับนิภาพร นนธิสอน (2563, น.106) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา อำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 แม้จะเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง แต่สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมกรรมการนำการเปลี่ยนแปลงส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา นอกจากนี้ ผลดังกล่าวยังได้รับการสนับสนุนจากข้อค้นพบของสรวิศ เพชรภูมิภัทร (2565, น.109-122) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลการบริหารกิจการนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นการตอบคำถามบทบาทของผู้นำในการสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นการใช้ปัญญา เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนประสิทธิผลของสถานศึกษาในหลายมิติ ทั้งในด้านการบริหารงานบุคคลและการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียน

### ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง กับประสิทธิผลการจัดการอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีตัวแปรขับเคลื่อนหลักคือ “การสร้างแรงบันดาลใจ” ที่ทำหน้าที่เป็นพลังส่งผ่าน (Transmission Power) ไปสู่การยกระดับ “กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ” จนเกิดเป็นมิติที่มีประสิทธิผลโดดเด่นที่สุด ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมความสำเร็จของผู้บริหารอาชีวศึกษาเอกชนในบริบทพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ที่สามารถสื่อสารวิสัยทัศน์ที่ทรงพลังเป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์บุคลากร ให้มุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลและการฝึกปฏิบัติจริง ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากร สู่การสร้างผลลัพธ์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างเป็นรูปธรรมองค์ความรู้นี้ชี้ให้เห็นว่าในบริบทของอาชีวศึกษาเอกชน การสื่อสารวิสัยทัศน์ที่ทรงพลังและการสร้างพันธสัญญาใจจากผู้นำ คือกุญแจสำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดด้านทรัพยากร สู่การสร้างสมรรถนะผู้เรียนที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างยั่งยืน

### ข้อเสนอแนะการวิจัย

#### 1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการเป็นพี่เลี้ยงและรับฟังความต้องการของครูเป็นรายคน เนื่องจากเป็นด้านที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลสูงที่สุด เพื่อสร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมและลดช่องว่างในการปฏิบัติงาน
- 1.2 ควรเปลี่ยนจากการสั่งการแบบทางการเป็นการสื่อสารวิสัยทัศน์ที่ท้าทายและเป็นบวก เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนอาชีวศึกษาด้วยความเต็มใจ
- 1.3 ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเป็นต้นแบบทั้งในด้านจริยธรรมและความทุ่มเท เพื่อให้ครูและบุคลากรเกิดความศรัทธา ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ ของสถานศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่นเปิดพื้นที่
- 1.4 สนับสนุนให้บุคลากรกล้าคิดนอกกรอบและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา โดยผู้บริหารต้องพร้อมรับฟังแนวคิดใหม่และเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกันขององค์กร

## 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่มีขนาดแตกต่างกัน หรือตั้งอยู่ในบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่ต่างกัน เพื่อให้เห็นภาพรวมและข้อแตกต่างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยตัวแปรแทรกซ้อนที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารและ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เช่น วัฒนธรรมองค์กร ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู หรือบรรยากาศในสถานศึกษา เพื่อ พัฒนาเป็นโมเดลเชิงเส้นโครงสร้างที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการสนทนากลุ่มกับผู้บริหาร สถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจและ การใช้อิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มาเป็นกรณีศึกษา

### เอกสารอ้างอิง

กิตติศักดิ์ ปัญญา และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2561). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 13(38), 135-148.

โซโรบล ฉียงกลาง. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี: กรุงเทพมหานคร.

ฐิตินันท์ นันทะศรี. (2563). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร: สกลนคร.

นิภาพร นนธิสอน. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของครูในสถานศึกษา อำเภอลำลูกกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: กรุงเทพมหานคร.

ภริญา สายศิริสุข. (2561). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตปัญจภาคี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: กรุงเทพมหานคร.

มณฑนา ชุมปัญญา. (2564). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2*. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราช ภัฏสกลนคร*, 9(35), 295 – 296.



- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สรวิศ เพชรภูมิภัทร. (2565). ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารจัดการนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. *วารสารพุทธสังคัมภีรปริทรรศน์*, 7(1), 109-122.
- Bass, BM and Avolio, BJ. (1990). Developing Trans-formational Leadership: 1992 and Beyond. *Journal of European Industrial Training*, 14, 21-27.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Muchinsky, Paul M. (1997). *Psychology applied to work an introductions to industrial and organizational psychology*. (5 th ed). California: Brooks/Cole.
- Steers, R.M. (1977). Antecedents and Outcomes of Organizational Commitment. *Administrative Science Quarterly*, 22, 46-56.
- Walsh, D. (1999) An Ethnographic Study of Women's Experience of Partnership Caseload Midwifery: The Professional as a Friend. *Midwifery*, 15, 165-176.